

Edvard Sørensen: Den højtærede Indenrigsminister var ikke tilfreds med de Oplysninger, jeg havde givet om, hvordan disse Forslag virkede over for København, og han forsøgte at tillægge mig Udtalelser, jeg ikke er fremkommet med. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at naar jeg havde omtalt Ændringsforslaget om Sygehusordningen som virkende til Gunst for København, var det urigtigt. Ja, hvis jeg havde sagt det, var det urigtigt; men det, jeg sagde — og hvori jeg intet har at ændre —, er, at den Merudskrivning af Indkomst, som Ministeren selv foreslaar som Følge af Tilskuddet til Sygehusene, foretages paa den Maade, at Progressionen ændres, og denne Ændring i Progressionen, sammenholdt med det oprindelige Forslag, er til Gunst for København og betales af Sognekommuner og Købstadkommuner.

Ministeren sagde endvidere, at han forstod udmærket godt, at Oppositionen skulde op og udtrykke sin Kærlighed til Udlignings-tanken, umiddelbart før den skulde stemme imod det foreliggende Lovforslag. Ja, jeg maa herom sige, at hvis man virkelig har Kærlighed til en Ting, saa maa man ogsaa ville den Ting. Og det Forslag, vi skal vedtage her, er der praktisk talt ingen Udligning i; det har Ministeren jo ikke forsøgt at rokke her. Ordføreren for Regeringspartierne sagde, at det løste ikke Spørgsmaalet til Bunds. Men fra mit Partis Side har der ved denne Sags Behandling foreligget et Forslag — om hvilket Regeringen har sagt, at de ikke vilde forhandle derom —, et Forslag, som foretog en Udligning til Bunds, som udjævnede de urimelige Skattetryk, som løste det Spørgsmaal, som Udligningen skulde løse; men Kærligheden manglede fra Regeringens Side.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg konstaterer, at Ministeren ikke havde noget at bemærke til, at dette Forslag ikke giver nogen som helst Sikkerhed for, at vi ikke kommer til ogsaa i Fremtiden at staa over for at skulle hjælpe særlig vanskeligt stillede Kommuner. Jeg konstaterer, at Ministeren ikke havde noget at bemærke til, at den Bemærkning, han havde gjort om den af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby foretagne Beregning med Hensyn til Ry Kommune, var uden enhver Forbindelse med noget, der havde Interesse. Saa har jeg i øvrigt at bemærke, at

jeg bebrejder ingenlunde Regeringen og dens Partier, at de vil regere diktatorisk; det synes jeg det vilde være Tidsspilde at bebrejde dem, men jeg holder jo nok en hel Del af Teater, men jeg holder ikke af den Komædie, at man foregøgler Befolkningen; at man vil forhandle, naar man i Virkeligheden ikke vil og ikke kan og ikke tør, af de Grunde, som jeg her har anført. Jeg siger derfor: Lad os blive fri for den Komædie; fremsæt Lovforslagene, jag dem igennem; det Udvalgsarbejde, der bliver gjort, er alligevel praktisk talt værdiløst. Saa kan dog Befolkningen se, hvad det er, der foregaar, og saa maa Befolkningen til sin Tid afgøre, om den synes, det er godt, eller den synes, det er daarligt.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Bemærkningerne fra det ærede Medlem Hr. Kristen Amby og det ærede Medlem Hr. Korsgaard er jo de samme, som gentages Gang paa Gang, at enten det ene eller begge Oppositionspartier synes, at Regeringen skal lede Arbejdet paa en anden Maade, end Regeringen gør. (*Christmas Møller:* Det er da ikke saa underligt). Nej, set ud fra de ærede Medlemmers Anskuelse er det vel ikke underligt; det synes de ærede Medlemmer. Men jeg vilde henstille en Gang for alle: Kunde de ærede Oppositionspartier nu ikke overlade dette til Regeringen? (*Christmas Møller:* Nej). Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby synes, at der er noget, det haster saa umaadelig stærkt at faa igennem, og det fremmer vi ikke hurtigt nok, der er andre Ting, som det ærede Medlem synes skal hvile, og dem fremmer vi for hurtigt. Men Skønnet derover maa nu engang være overladt til Regeringen, og lange Diskussioner om disse Problemer har ingen Interesse. Sagerne bliver fremmet i det Tempo og paa de Omraader, hvor Regeringen finder det rigtigt, selvfølgelig, og vi indbyder Rigsdagens Oppositionspartier til det mest saglige Samarbejde om alle disse enkelte Problemer i den Rækkefølge, hvori de fremkommer. Det synes jeg er saa let forstaaeligt for enhver.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen's Udtalelse gik ud paa, at det Ændringsforslag, jeg havde stillet ved anden Behandling, var til Gavn for København. Jeg skal blot sige, at vil man have Virkningerne af dette Ændringsforslag, maa man tage paa den ene Side Virkningen af de Lettelser, der fremkommer, paa den anden Side Virkningen af de nye Skatter, der kommer. Og nu erkender det ærede Medlem altsaa, at